

Universe, Kusi mnie grzech

Kusi mnie chł&ód przestrzeni
znajome ciepło gwiazd,
kusi mnie bóoacute;l nadziei
i kocich oczu blask,
fiolet nieba
i wiatr.

Kusi mnie grzech jak owoc
zaprasza dzikoś&ć ciał,
kusi mnie śpiew jak obłok,
stalowej czerni fal,
cichych pragnień;
bez dna.

Czym jest ciemnoś&ć,
a czym jest biel?

Któoacute;rym ksiegom wierzyć,
któoacute;rym nie?

Co jest we mnie,
gł&ćoacute;d czy bóoacute;l?
Żyje króoacute;l co umarł,
gdzie jest króoacute;l?

A może to sen,
a może to tylko magia?

A może ja wiem,
jak śmierci na nerwach zagrać?

A może to film,
wędróoacute;wka gorszych dusz?

A może ja zły,
próoacute;buje swych sił z ja dobrym?

A może to fałsz,
że kazdy przeczyta koniec?

A może to ja,
zaproszę ja kiedys do mnie?

A może to pic,
że można tam też życ?

A może jak ćma
zbł&ądziłem i teraz płonę?
Uczę się sam jak przezyć
w kwadracie czterech ścian,
uczę się jak uwierzyć,
że czekasz na mnie tam
cały w smutku
jak ja.

Jeśli jesteś gdzieś tam...